

"La destruction de Jérusalem", vue par Poussin

La destruction du 1er Temple

Le sang de Zacharie

Le Talmud ne propose pas une lecture universitaire de la destruction du Temple, mais une lecture religieuse du fait. Ici il veut souligner que les plus grands ennemis d'Israël peuvent, eux ou leurs descendants, se convertir au judaïsme, soulignant que l'histoire juive n'était pas privée d'espérance.

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף נז עמוד ב

אמר רבי חייא בר אבין אמר רבי יהושע בן קרחה: סח לי זקן אחד מאנשי ירושלים, בבקעה זו הרג נבוזראדן רב טבחים מאתים ואחת עשרה רבוא, ובירושלים הרג תשעים וארבע רבוא על אבן אחת, עד שהלך דמן ונגע בדמו של זכריה, לקיים מה שנאמר: +הושע ד'+ ודמים בדמים נגעו. אשכחיה לדמיה דזכריה דהוה קא מרתח וסליק, אמר: מאי האי? אמרו ליה: דם זבחים דאשתפוך. אייתי דמי ולא אידמו, אמר להו: אי אמריתו לי - מוטב, ואי לאו - מסריקנא לבשרייכו במסרקי דפרזלי. אמרי ליה: מאי נימא לך, נבייא הוה בן דהוה קא מוכח לן במילי דשמיא, קמינן עילויה וקטלינן ליה, והא כמה שנין דלא קא נייה דמיה. אמר להו: אנא מפייסנא ליה. אייתי סנהדרי גדולה וסנהדרי קטנה קטל עילויה ולא נח, בחורים ובתולות קטל עילויה ולא נח, אייתי תינוקות של בית רבן קטל עילויה ולא נח, זכריה, טובים שבהן איבדתים, ניחא לך דאבדינהו לכולהו? כדאמר ליה הכי נח. בההיא שעתא הרהר תשובה בדעתיה, אמר: ומה אם על נפש אחת - כך, ההוא גברא דקטל כל הני נשמתא - על אחת כמה וכמה! ערק אזל שדר שטר פרטתא בביתיה ואגיי. תנא: נעמן גר תושב היה; נבוזראדן גר צדק היה. מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק; מבני בניו של סיסרא למדו תינוקות בירושלים; מבני בניו של סנחריב למדו תורה ברבים. מאן אינון? שמעיה ואבטליון.

Talmud de Babylone traité Guittin 57 b

Rabbi Hiya bar Abin a dit au nom de Rabbi Josué fils de Korha : un vieil homme m'a raconté que dans cette vallée, Nabuzaradan, le chef des massacreurs, a tué deux cent onze myriades de personnes et dans Jérusalem même, il a tué sur une seule pierre quatre-vingt-quatorze myriades de personnes dont le sang est allé rejoindre celui du prophète Zacharie, pour accomplir le passage qui dit "le sang touche le sang" (Osée 4, 2). Lorsque Nabuzaradan aperçut le sang de Zacharie qui surgissait en bouillonnant, il demanda ce que c'était. On lui répondit que c'était le sang qui coulait des sacrifices. Il se fit apporter de ce sang pour le comparer avec les autres : ils ne se ressemblent pas. "Si vous me dites la vérité, très bien. Sinon je carderai votre chair avec des cardes de fer. - Que te dire ? Nous avons un prophète qui réprouvait notre conduite envers le Ciel. Nous l'avons tué. Cela fait du bien des années, mais son sang n'est toujours pas en repos". "Moi je réussirai à l'apaiser", dit Nabuzaradan. Il fit venir les membres du Grand et du Petit Sanhédrin et les exécuta tous. Mais le sang du prophète ne s'apaisait point. Il sacrifia ensuite tous les jeunes gens et les jeunes filles, en vain. Il tua alors les jeunes écoliers, mais le sang de Zacharie bouillonnait toujours. Nabuzaradan s'exclama : "Zacharie ! Zacharie ! J'ai fait périr les meilleurs d'entre eux. Est-ce ta volonté de les perdre tous ?" Alors le sang du prophète s'apaisa. A cet instant, Nabuzaradan conçut l'idée de se repentir. Il se dit : "Si le sang d'un seul homme [exige pour être apaisé] une telle punition, le châtement qui m'est réservé, moi qui ai tué tous ces gens, ne sera-t-il pas encore plus terrible ?". Il déserta et envoya chez lui des instructions écrites [concernant ses biens], puis il se convertit. Un texte enseigne que Naaman fut un converti résidant, Nabuzaradan un vrai prosélyte. On enseigne que les descendants d'Aman ont enseigné la Torah aux enfants de Bné Brak, ceux de Sissera aux enfants de Jérusalem, ceux de Sanhérib ont enseigné aux foules. De qui s'agit-il ? De Chémaya et Abtalion.